

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 16-05-21 YEAR: 38 NUMBER: 1862

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU
FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)
EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ (Μάρκ. 15, 43-16, 8) 16 Μαΐου 2021

Ὁ Θεός ἀδελφοί μου, σάν ἔπλασε τόν ἄνθρωπο καί τόν στόλισε μέ τόσες χάρες καί χαρίσματα, δέν παράλειψε νά τόν στολίσει καί μέ τό χάρισμα τοῦ ἠρωϊσμοῦ. Ἐγνώριζε ὁ Παντογνώστης Θεός, ὅτι ὁ διάβολος θά ἔστεινε παγίδες σέ κάθε βῆμα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως μᾶς λέγει καί ὁ Μέγα Ἀντώνιος καί δέν θά μποροῦσε νά ξεφύγει. Ἐάν ὁ Θεός δέν τόν προίκιζε τόν ἄνθρωπο μέ τό χάρισμα τοῦ ἠρωϊσμοῦ, θά ἦταν ἀδύνατο νά ἀντισταθεῖ καί νά ἀποφύγει τίς πλεκτάνες τοῦ πονηροῦ. Διά τοῦτο ὀφείλουμε νά δοξάζουμε ἀδιαλείπτως τόν Πλάστη καί Δημιουργό μας Θεό καί γι' αὐτή τήν σπουδαία δωρεά Του. Ὁ ἠρωϊσμός εἶναι τό ἰσχυρό καί ἀκατανίκητο ὄπλο τοῦ κάθε Χριστιανοῦ. Χρειάζεται ὅμως νά τό χρησιμοποιοῦμε πολύ συχνά καί πολλές φορές τήν ἡμέρα γιά νά μή σκουριάσει. Νά συνηθίσουμε νά τό χρησιμοποιοῦμε σέ μικρούς καί σέ μεγάλους πειρασμούς τοῦ πονηροῦ. Ἐνα σπουδαῖο παράδειγμα ἠρωϊσμοῦ ἀνδρῶν καί γυναικῶν, μᾶς παρουσίασε τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Σκοπό ἔχει νά ἀντλήσουμε ἀπό τό παράδειγμα τοῦ Ἰωσήφ τοῦ ἀπό Ἄριμαθέας, τοῦ Νικοδήμου τοῦ κρυφοῦ μαθητῆ τοῦ Χριστοῦ, τήν Μαρία τήν Μαγδαλινή, τήν Μαρία τοῦ Ἰωσή καί τήν Σαλώμη, θάρρος καί νά τούς μιμηθοῦμε. Ἀρχικά ὀφείλουμε νά δώσουμε τήν τρομερή εἰκόνα τῶν δραματικῶν γεγονότων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος. Νά παρουσιάσωμε τήν αὐστηρότητα τῶν ἀρχόντων τῆς ἐβραϊκῆς σπείρας, τήν φρίκη, τό αὐστηρό φίμωτρο πού φόρεσαν στόν εὐεργετημένο ἀπό τόν Ἰησοῦν Χριστόν, λαό. Νά δώσουμε μιὰ γεύση τοῦ φόβου, τοῦ πανικοῦ καί τῆς ἐν γένει τρομοκρατίας πού σκόρπισε στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων ἡ σταύρωση καί ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ τρομοκρατία εἶχε κυριεύσει τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, ἀκόμη καί τόν γιγαντόσωμο καί τολμηρό θαλασσόλυκο, τόν Πέτρο, ὥστε νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστό τρεῖς φορές. Ὅλοι οἱ τυφλοί, οἱ χωλοί, οἱ παραλυτικοί, οἱ μουγκάλαλοι, οἱ δαιμονιζόμενοι, οἱ λεπροί, οἱ πεινασμένοι, οἱ ἀναστημένοι νεκροί καί τόσοι ἄλλοι πού εἶχαν εὐεργετηθεῖ ἀπό τόν Χριστό, δέν φώναξαν, δέν ἀντέδρασαν, δέν διαμαρτυρήθηκαν, γιατί; Πῶς φιμώθηκαν; Πῶς ἄντεξαν; Διότι δέν εἶχαν τήν τόλμη. Δέν χρησιμοποίησαν τό χάρισμα τοῦ ἠρωϊσμοῦ πού τούς εἶχε δώσει ὁ Θεός. Ὅλοι ἐγνώριζαν, ἀκόμη καί ὁ Πιλᾶτος ἐκατάλαβε, ὅτι ἦταν ἀθῶος ὁ Χριστός καί ὅτι ἀπό μῖσος θέλησαν νά τόν σταυρώσουν. Ὁ τρόμος τῶν ἀρχόντων ἦταν πάνω καί πέρα ἀπό κάθε ἀνθρώπινο ἠρωϊσμό. Καί ὅμως, μέσα σέ κεῖνο τό κλίμα τῆς ἀπειλῆς καί τοῦ θανάτου, ἦλθε ἡ ὁμάδα τῶν ἀνθρώπων πού ἀναφέραμε, νά χρησιμοποιοῦσαν τό χάρισμα τῆς τόλμης καί τοῦ ἠρωϊσμοῦ. Ἐζήτησαν τό νεκρό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τό ἀποκαθήλωσαν, τό ἐνταφίασαν μέ τίς ἀρμόζουσες τιμές, καί μέ παντελή ἀφοβία ἦλθαν οἱ μυροφόρες γυναῖκες, μέ τό λυκόφως τοῦ Αὐγερινοῦ, γιά νά ἀλείψουν τό νεκρό σῶμα τοῦ Χριστοῦ κατά τήν συνήθεια. Ἡ ἀγάπη καί ἡ πίστη αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τόν Χριστό τούς ἐνδυνάμωσαν. Αὐτοί ἦταν οἱ μόνοι πού διαμαρτυρήθηκα καί μάλιστα μέ παρρησία

ἀλλά καί εὐπρέπεια. Δέν ἐπέτρεψαν στόν λογιισμό τους, νά σκεφθεῖ τίς συνέπειες ὅπως τούς ὑπολοίπους. Αὐτοί ἔπραξαν κατά συνείδηση. Οἱ Μυροφόρες γυναῖκες, διατήρησαν τόν ἡρωισμό τους καί σέ ὄλη τήν μετέπειτα ζωή τους μέχρι τόν θάνατο. Στό πρόσωπό τους βλέπουμε μάτια εὐθύτητας καί καθαρότητας. Ἔγιναν πρωτοπόροι καί σηματοφόροι γιά τίς γυναῖκες ὅλου τοῦ κόσμου. Τίς προβάλλει σήμερα ἡ Ἐκκλησία γιά νά δοῦν καί νά παραδειγματισθοῦν οἱ σημερινές χριστιανές γυναῖκες. Εὐτυχῶς πού πολλές σημερινές γυναῖκες ὄλων τῶν ἡλικιῶν, θυσιάζουν καί θυσιάζονται στόν βωμό τοῦ χριστιανικοῦ τους καθήκοντος. Ὅσο γιά τόν τρόπο πού ἡ ἐξουσία φιμώνει στόματα καί συνειδήσεις, δέν εἶναι ἄγνωστο σέ μᾶς σήμερα. Ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα δέν εἶχε φορέσει τόσα φίμωτρα ὅσο σήμερα. Ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα δέν ἀπειλήθηκε μέ τόσο τρόπο, ὥστε νά ἀδυνατεῖ νά ἐκφράσει ἐλεύθερα τό πιστεύω της. Νά μήν ἔχει δικαίωμα νά ἐκκλησιαστεῖ, νά κοινωνήσῃ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, νά προσκυνήσῃ τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγιᾶς, νά ἀσπασθεῖ τά ἀγαπημένα του πρόσωπα καί νά θάπτει τούς κεκοιμημένους χριστιανικά καί Ὁρθόδοξα. Γιατί; Διότι, ἀπεμπολήσαμε τό δῶρο τοῦ Θεοῦ πού λέγεται τόλμη καί ἡρωισμός. Ποιός ἀπό αὐτούς, θά τολμήσῃ σήμερα νά μιλήσῃ γιά τόν ἡρωισμό αὐτῶν πού δέν σκιάχτηκαν τούς ἄρχοντες καί τίς κοσμικές ἐξουσίες καί ἔκαμαν τό καθῆκον πού τούς ὑπαγόρευε ἡ συνείδησή τους; Ὅσο γιά τά φίμωτρα πού μᾶς φοράει ὁ πονηρός ὅποτε θέλει, ἐμεῖς γνωρίζουμε τήν αἰτία: **καί ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι καί ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ. (Λουκ. 4, 35)** Καί τότε δέν εἶχε ἄλλη ἐκλογή ὁ διάβολος, ἐξευτελίσθαι ἀπό τόν Χριστό καί τρέμοντας βγήκε ἀπό τόν δαιμονισμένο. Σήμερα ὅμως παίρνει τήν ρεβάνς. Θά φιμώσω, λέγει ὁ διάβολος, ὅλους ἀνεξαιρέτως, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καί διακόνους καί ἂν τολμήσῃ κανείς νά μήν ὑπακούσῃ, ἔχω τά τσιράκια μου, τά ξευτέρια μου, πού θά τούς βγάλουν ἀθεολόγητους καί ἄσπλαχνους. Τά εἶπαμε σήμερα, ὀρμώμενοι ἀπό τό θάρρος καί τόν ἡρωισμό τῶν Μυροφόρων. Ἐάν δέν τά λέγαμε, δέν θά εἶχαμε τό ἠθικό δικαίωμα νά ποῦμε τίποτε γιά τόν ἡρωισμό τους.

SUNDAY OF THE MYRRH-BEARING WOMEN (Mark 15:43-16:8) 16th May 2021

My brothers and sisters in Christ, when our God created man and adorned him with so many graces and gifts, He did not fail to adorn him with the charisma of heroism. The All-Knowing God knew that the devil would set traps at man's every step, as Anthony the Great tells us, and that he could not escape. If God had not endowed man with the gift of heroism, he would find it impossible to resist and avoid the tricks of the wicked. That is why we must continually glorify our Maker and Creator God for this great gift. Heroism is the strong and invincible weapon of every Christian. However, we need to use it very often and many times a day so that it does not rust. Get used to using it in temptations, big and small, from the wicked one. A great example of the heroism of men and women

is presented to us in today's evangelical reading. It draws from the example of Joseph of Arimathea, the secret disciple of Christ Nicodemus, Mary Magdalene, Mary of Josiah and Salome: courage that we should imitate. First of all, we have to present you with the terrible picture of the dramatic events of Holy Week: the sternness of the rulers of the Jewish authority, the horror, the strict muzzle they put on the people benefited by Jesus Christ. The fear, the panic and the general terror that the crucifixion and death of Christ spread in people's souls. This terror had seized the disciples of Christ, even the gigantic and daring sailor, Peter, so that he denied Christ three times. All the blind, the lame, the paralyzed, the demon-possessed, the lepers, the hungry, the resurrected dead, and so many others who had benefited from Christ, why did they not cry, not react, not say anything? How were they silenced? Because they did not have the courage. They did not use the gift of heroism that God had given them. Everyone, even Pontius Pilate, knew that Jesus was innocent and it was because of hatred that the authorities wanted Him crucified to death. The terror of the authorities was above and beyond every human heroism. And yet, in this climate of threat and death, the group of people mentioned above did use the gift of courage and heroism. They sought the dead body of Christ, brought it down from the Cross, buried it with appropriate honour, and then in the twilight of the morning star, the women came with complete fearlessness to anoint with fragrances the dead body of Christ. The love and faith of these people towards Christ was becoming stronger. They were the only ones who protested, boldly but also with decency. They did not dwell on the consequences like the rest. They acted according to their conscience. The Myrrh-bearing women maintained their heroism throughout their later lives until death. We see in their faces a look of straightforwardness and purity. They became pioneers and flag-bearers for women all over the world. They are promoted today by the Church to be seen and emulated by today's Christian women. Fortunately, many present-day women of all ages do indeed sacrifice themselves and are sacrificed on the altar of their Christian duty. As for the way in which power silences mouths and consciences, this is not unknown to us today. Humanity has never worn so many muzzles as today. Never has humanity been threatened with such terror that it is unable to freely express its beliefs; to not have the right to go to Church, commune in the Eucharistic Mysteries, venerate the image of Christ and the Virgin, embrace our loved ones and bury our dead in a Christian and Orthodox way. Why; Because we have abolished the gift of God which is called boldness and heroism. Which of them would dare today to speak of the heroism of those who did not bow to the lords and the secular powers and did the duty that their conscience dictated? As for the muzzles that the sly one wears whenever he wants, we know the cause: "Be quiet! Come out of the man!"

(Luke 4:35). And then the devil had no other choice: he was humiliated by Christ and, trembling, he came out of the demon-possessed. Today, however, he gets the rematch. I, says the devil, will silence all without exception, High Priests, priests and deacons, and if anyone dares to not obey, I have my minions, my scoundrels, who will make them unreasonable and ignorant. Today, driven by the courage and heroism of the Myrrh-Bearers, we have said this. If we did not, we would not have the moral right to say anything about their heroism.

Πότε γιορτάζει ή Χριστιανή μάνα;

Τήν εβδομάδα πού πέρασε, έτίμησε ό κόσμος τήν μάνα, μέ ρητά, μέ σοφά λόγια, μέ σελίδες όλόκληρες. Τήν στόλισαν μέ άνθοδέσμες, μέ πολύχρωμα λουλούδια και μέ φανταστικά επίθετα. Τήν περιέβαλαν μέ πολλές άγκαλιές και φιλιά κι εύχές και μνημες. Μέ όλα αυτά θέλησαν νά πείσουν τήν μάνα τους, μικροί και μεγάλοι, ζώσα ή κεκοιμημένη, για τήν άγάπη πού τρέφουν προς αυτήν. Στην προσπάθειά τους νά τήν εύχαριστήσουν, έξάντλησαν όλα τά λεξικά. Και ή μάνα άπαντά άπλά, λιτά κι άπέριτα: «Παιδί μου, ή μάνα σου δέν είναι αυτό πού φαίνεται, αλλά αυτό πού είναι. Τό έργο μου, δέν είναι μόνο άπλως άνθρώπινο, αλλά και έργο Θεοῦ. Τό έργο μου, είναι συνέχεια τοῦ έργου τής Παναγίας. Και γιορτάζει ή μάνα σου παιδί μου, όταν γιορτάζει ή ψυχή τοῦ παιδιοῦ της. Και γιορτάζει ή ψυχή τοῦ παιδιοῦ της, σαν τό βλέπει νά βαδίζει στον δρόμο τοῦ γιοιοῦ τής Παναγιᾶς. Παιδί μου άγαπημένο, γιορτάζει ή μάνα σου, κάθε μέρα και κάθε στιγμή, πού βλέπω νά άγωνίζεσαι για τήν σωτηρία τής ψυχής σου. Αυτό πού τρέφει και εύχαριστεῖ αυτό πού στην ούσία είμαι, είναι νά κατωρθόσει τό παιδί μου μέ τήν βοήθεια τοῦ παιδιοῦ τής Παναγιᾶς μου, νά σώσει τήν ψυχή του. Τότε ή χαρά τής μάνας σου θάναι σαν τήν χαρά τής Παναγιᾶς. Μόνο τότε πέρνουν άξία όλα τ'άλλα πού μοῦ έκφράζεις μέ κάθε κοσμική έκδήλωση. Και πάλι παιδί μου, αν σε στενοχώρησα, συγχώρεσέ με τήν άμαρτωλή».

Μέ συγκίνηση παρακολουθήσαμε τήν περασμένη Κυριακή τόν π. Μιχαήλ, νά μᾶς παρουσιάζει μέ άπλό τρόπο, μιά άλλη διάσταση τής μάνας. Τήν διάσταση τής τροφοῦς. Μᾶς έδωσε τήν εύκαιρία νά καταλάβουμε ότι δυστυχώς πολλές μανάδες γεννοῦν μέν αλλά παραμελοῦν ή παρατοῦν τά παιδιά τους εάν τά βλέπουν σαν εμπόδιο στην δική τους ζωή. Τήν ίδια στιγμή, υπάρχουν γυναίκες πού δίχως νά έχουν δικά τους παιδιά, σπεύδουν νά τά θρέψουν, νά τά υιοθετήσουν, νά τά ντύσουν, νά τά περιθάψουν, νά τούς προσφέρουν σπουδές και νά τά δοῦν χαρούμενα κι εύτυχισμένα. Υπάρχουν εύτυχῶς τέτοιες γυναίκες και στίς μέρες μας, πού σαν τίς Μυροφόρες, θυσιάζουν και θυσιάζονται για νά προσφέρουν στα παραμελημένα αυτά παιδιά, αυτά πού τούς στερησαν οι βιολογικές τους μητέρες. Δόξα τῷ Θεῷ, πού διά πρεσβειῶν τής Υπεραγίας Θεοτόκου τής μητέρας τῶν μητέρων μας, βρίσκει και στίς μέρες μας, τροφοῦς τῶν

ἐγκαταλελειμμένων παιδιῶν μας πού εἶναι τά μικρότερα μας ἀδέλφια. There are fortunately such women even today, who, like the Myrrh-bearers, sacrifice and are sacrificed to offer to these neglected children, what their biological mothers deprived them of. Praise be to God, who, through the intercession of the Blessed Virgin Mary, the mother of our mothers, finds in our days, the food of our abandoned children, who are our younger brothers and sisters in Christ.

When does a Christian mother celebrates?

Last week, people honoured their mothers with wise words, with whole pages written. They adorned her with bouquets, colourful flowers and fantastic adjectives. They surrounded her with many hugs and kisses and wishes and memories. With all this, they wanted to convince their mother, young and old, those who are still with us and those asleep, of their love for her. In an effort to please her they exhausted all dictionaries. And the mother answers simply, and humbly: "My child, your mother is not what she seems, but what she is. My work is not only purely human, but also the work of God. My work is a continuation of the work of the Virgin Mary. And your mother celebrates, my child, when the soul of my child celebrates. And the soul of my child truly celebrates when following and walking in the way of the Virgin's Son. My dear child, your mother celebrates every day and every moment that I see you fighting for the salvation of your soul. What nourishes and pleases what I am essentially is for my child to succeed in saving his soul with the help of the Virgin Mary's Child. Then the joy of your mother will be like the joy of the Virgin Mary. Only then does everything else that you express to me with every worldly manifestation become valuable. Again, my child, if I have troubled you, forgive me, the sinner. With emotion we watched last Sunday as Fr. Michael presented to us in a simple way another dimension of the mother: the dimension of the feeding. It gave us the opportunity to understand that unfortunately, many mothers give birth to children but neglect or abandon them if they see them as an obstacle in their own lives. At the same time, there are women who, without having their own children, rush to feed the abandoned ones, adopt them, clothe them, take care of them, offer them education and look after them happily and joyfully. There are fortunately such women even today, who, like the Myrrh-bearers, sacrifice and are sacrificed to offer these neglected children what their biological mothers have denied them. Praise be to God, who, through the intercession of the Blessed Virgin Mary, the mother of our mothers, finds in our days, the nourishment for our abandoned children, our younger brothers and sisters in Christ.

Δωρεές

Ἀνώνυμος	ὑπέρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας	\$1000
Ἀνώνυμος	ὑπέρ τῶν συσσιτείων τῶν φτωχῶν	\$1000
Ἀνώνυμος	ὑπέρ ὀργανισμῶν περίθαλψης τῶν παιδιῶν	\$1000
Ἀνώνυμος	ὑπέρ τῶν φτωχῶν συνανθρώπων μας	\$ 200
Παναγιώτα Ἀναγνώστου	εἰς μνήμην Χρήστου Φιλίππου	\$ 50

Πολύ εὐχαριστοῦμε τούς εὐλαβεῖς δωρητές καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τούς εὐλογεῖ καί προστατεύει πάντοτε.

We are very grateful to the devoted donors and we pray that the Lord may bless and protect them always.

Ποῦ θά κτήσουμε τήν Ἐκκλησιά μας;

Μερικά χρόνια μετά τόν Παγκόσμιο πόλεμο πού ἄφισε πίσω του μόνο ἐρείπια, βάλθηκαν τά μέλη τῆς Γερουσίας μιᾶς μικρῆς πόλης, νά τήν ἀνοικοδομήσουν. Ὅταν πλέον εἶχαν τακτοποιήσει ὅλα τά σχέδια, ἔπρεπε νά ἀποφασίσουν γιά τόν τόπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς πόλεως. Τότε ἄρχισαν σιγά-σιγά νά διαφωνοῦν, διότι ὁ καθένας ἤθελε τόν Ναό κοντά στό σπίτι του ἢ τήν γειτονιά του. Τότε οἱ γεροντότεροι τούς σταμάτησαν καί ὑπέδειξαν ὅτι θά ἦταν φρονημότερο νά τήν κτήσουν στό κέντρο τῆς πόλεως. Ὅλοι ἐσυμφώνησαν καί μέ τόν τρόπο αὐτό ἀνέγειραν τόν νέο Ναό στό κέντρο τῆς πόλεως. Τό ἴδιο παρατηρεῖται καί σέ ὅλα τά χωριά καί τίς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ὅτι στό κέντρο καί σέ ὑψηλό καί ἐπιφανές σημεῖο, δεσπόζουν οἱ Ἱεροί Ναοί μας. Αὐτό δείχνει περίτρανα τήν εὐσέβεια καί τήν πίστη τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Τότε, τό ἄκουσμα τῆς καμπάνας, τῶν ψαλμουδιῶν, τά πανηγύρια ἢ ἀδελφική συναναστροφή καί κοινωνική συντροφηκότητα, νοημάτιζαν τήν ζωήν τους. Μεταφορικά, δείχνει ὅτι στό κέντρο τῆς καρδιάς μας θέλουμε τόν Χριστό καί τούς Ἁγίους μας. Μέ τά χριστιανικά μας ἔργα καί λόγια, μέ τήν χριστιανική μας ἀγάπη καί τήν ἐν γένει χριστιανική μας ζωή, θέτουμε τόν Χριστό στό κέντρο τῆς καρδιάς μας σάν Σωτῆρα μας καί ὅλους τούς Ἁγίους σάν πολιούχους μας. Οἱ γονεῖς κάποιου πού μένει ἐδῶ στήν Αὐστραλία, ἄφησαν στόν γιό τους τό σπίτι τους. Ὁ γιός του προσπάθησε νά τό πουλήσει. Τελικά τά κατάφερε ἀλλά μέ πολύ δυσκολία καί σέ πολύ χαμηλή τιμή. Γιατί; Διότι ἦταν κοντά στόν Ναό. Σήμερα βλέπετε, τούς ἐνοχλεῖ ἡ καμπάνα, οἱ ψαλμουδιές, τά πανηγύρια, οἱ λιτανεύσεις τῶν Ἁγίων καί Ἱερῶν λειψάνων κ.τ.λ. Καί διερωτόμεθα: Πῶς ἄλλαξαν τόσο γρήγορα οἱ ἀνθρώπινες ἀξίες καί τά πανανθρώπινα ἰδανικά! Μακριά ἀπό τόν Ναό, μακριά ἀπό τόν Χριστό καί τούς Ἁγίους καί πληρώνουμε ὅσα θέλετε. Ἀναφέρουμε αὐτό τό γεγονός, γιά νά προσέξουμε, μή τυχῶν καί χωρίς νά τό καταλάβουμε πάθουμε καί μεῖς τό ἴδιο.

Where will we get our Church?

A few years after World War II, which left only ruins behind, members of the Elders of a small town set out to rebuild it. When all the plans were in order, they had to decide on the location of the Church in the city. Then they slowly began to argue, because everyone wanted the Holy Church near their home. Their neighbourhood. Then the oldest stopped them and showed them that it would be wiser to build it in the centre of the City. They all agreed and so the new Church was built in the centre of the city. It is observed in all the villages and cities in Greece that dominating in the centre and at a high and prominent point, are the Holy Churches. This clearly shows the piety and faith of the Orthodox Christians. In former times, the ringing of the bell, the psalms, the festivals and the processions of Icons and Holy Relics, fellowship and social companionship, made their life meaningful. Metaphorically, it shows that we want Christ and our Saints in the centre of our heart. With our Christian deeds and words, with our Christian love and our Christian life in general, we place Christ in the centre of our hearts as our Saviour and all the Saints as our patrons. Now, the parents of someone who lived here in Australia left their home in Greece to their son. Then his son tried to sell it. He eventually succeeded, but with great difficulty and at a very low price. Why; Because the house was close to the Church. Today, you see, people are bothered by the bell of the Church, the chanting, the festivals, the processions of the saints and holy relics, etc.. And we wonder: How did human values and universal ideals change so quickly?! Away from the Church, away from Christ and the Saints, we shall pay whatever you want. We mention this true story, in order for us to be careful, so we do not by chance and without realizing it, fall into this ungodly trap.

Ἐκδηλώσεις τῆς ἑβδομάδος

Τὴν **Τετάρτη 19 Μαΐου** 7-8 τὸ βράδυ θὰ ἔχουμε «Μελέτη Ἁγίας Γραφῆ». Τὴν **Παρασκευή 21 Μαΐου**, ἀνήμερα τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης θὰ τελέσωμε Ὅρθρο καὶ Θεία Λειτουργία μετὰ ἀρτοκλασίας, 8-9.45 τὸ πρωῖ. Τὸ **Σάββατο τὸ βράδυ**, θὰ τελέσωμε τὸν Μέγα Ἑσπερινὸ τῆς Κυριακῆς, 5.30-6.30.

Church Services

Wednesday evening 19th May, Bible Study, 7pm – 8pm.

Friday 21st May, Sts Constantine and Helen, Matins and Divine Liturgy with artoklasia, 8am – 9.45am.

Saturday evening, Vespers for Sunday, 5.30pm - 6.30pm.